

pligt til at anvende disse klæder; tilsidesættelse af et sådant påbud kan medføre strafansvar for pågældende arbejder, jfr. også bemærkningerne til forslag nr. 6 til § 3, stk. 6.

ad nr. 15. De fleste steder — og næsten undtagelsesfrit i nybyggeri — findes der mulighed for håndvask i forbindelse med aftrædelsesrum; forslaget er således på linie med, hvad der anses for naturligt i dag.

ad nr. 16. Ændringen er af redaktionel karakter og svarer til forslag nr. 16 i det samtidigt fremsatte forslag til ændring af lov om arbejderbeskyttelse inden for handels- og kontorvirksomhed § 7, nr. 13, 1. pkt.

ad nr. 17. Bestemmelsen foreslås henført til lovens § 28 angående personlige beskyttelsesmidler. Der henvises til bemærkningerne til forslag nr. 36 til § 28.

ad nr. 18. Der henvises til bemærkningerne til forslag nr. 10 til § 13, stk. 1, 1. pkt.

ad nr. 19. Bestemmelsens nuværende formulering kan rejse tvivl om, hvorvidt velfærdslokalerne kan kræves tilbørligt renholdt af virksomheden og for spiserums vedkommende tillige opvarmet i den kolde årstid, ligesom det kan anses for tvivlsomt, om tilsynet med henvisning til bestemmelsen vil kunne kræve, at der skal gives arbejdere, der er udsat for stærk hede eller fugtighed, mulighed for at skifte tøj og få arbejdstøjet tørret.

Forslaget tydeliggør, at også de herpå sigtende bestemmelser i § 13 finder anvendelse på de i § 15, stk. 3, omhandlede virksomheder.

Direktoratet for arbejdstilsynet har anført, at det er ønskeligt, at bestemmelsen i § 13, nr. 11, sidste pkt., om de beskæftigedes mulighed for at skifte klæder og få arbejdstøjet tørret, medtages, men har samtidig peget på, at bestemmelsen i henhold til sin formulering må antages kun at blive bragt i anvendelse i ganske enkelte tilfælde, jfr. at der skal være tale om stærk hede eller fugtighed, og at det forudsættes, at der afgives påbud fra tilsynet i de enkelte tilfælde.

ad nr. 20. Ændringen er en konsekvens af ændringen af lov om revalidering, jfr. lov nr. 231 af 8. juni 1966.

ad nr. 21. Bestemmelsens typiske anvendelsesområde er ensomt natarbejde, men bestemmelsen kan også finde anvendelse på andet arbejde, såsom arbejde på særligt lange stiger eller arbejde i brønde og tanke, hvor der foreligger en særlig fare, og hvor et alarmeringssystem alene ikke altid vil være fyldestgørende beskyttelse. I forskellige af direktoratet for arbejdstilsynet udfærdigede sikkerhedsforskrif-

ter er der stillet krav om særligt vagtmandskab ved sådanne arbejder. Den foreslåede tilføjelse er i overensstemmelse med direktoratets hidtil fulgte praksis, idet arbejdstilsynet ikke accepterer, at en arbejder arbejder alene, såfremt det efter en konkret vurdering ikke anses for muligt at imødegå faren ved særlige foranstaltninger.

ad nr. 22. ad stk. 1, 2 og 4. Med den nuværende affattelse af arbejderbeskyttelsesloven er udstilling til leje samt ikke-erhvervsmæssigt salg af utilstrækkeligt sikret maskineri ikke dækket af loven. Med henblik på eventuel ratifikation af ILO-konvention nr. 119 om sikring af maskineri (1963), der omfatter såvel udstilling til leje som ethvert salg af maskiner, er det fundet nødvendigt at ændre arbejderbeskyttelseslovgivningen.

ad stk. 3. Det har vist sig i praksis, at det ved efterfølgende reparationsarbejder, der udføres af leverandør- og/eller installationsfirmaer, ikke altid påses, at foreskrevne beskyttelsesanordninger opsættes, og at de for installationen i øvrigt gældende forskrifter iagttages. Navnlig ved reparationsarbejde på elevatorer, som ofte udføres af et firma i tilslutning til det månedlige eftersyn, er det livsvigtigt, at forskrifterne iagttages, idet de, der bruger elevatorer, ikke kan bedømme, om den er sikret behørigt.

Det synes derfor rimeligt at pålægge den, der som selvstændig virksomhed installerer eller reparerer anordningen, et ansvar for, at de foreskrevne beskyttelsesanordninger er opsat efter reparationen, og at også de for installationen i øvrigt gældende forskrifter er iagttaget, når reparationen er afsluttet.

ad nr. 23. Forslaget adskiller sig på flere punkter fra den nugældende bestemmelse i § 19, stk. 8. Bestemmelserne kan anvendes, uanset om støjen (rystelserne) stammer fra „maskineri eller andre tekniske hjælpemidler“ (f. eks. også på støj fra håndværktøj i en pladesmedie), og der kræves ikke længere påbud fra arbejdstilsynet, men arbejdsgiveren skal principielt selv sørge for, enten at støjen dæmpes (eller isoleres fra omgivelserne), eller at arbejderne beskyttes individuelt.

Udtrykket „sådanne foranstaltninger som med rimelighed kan kræves“ indebærer, at der også fremtidig må tages et vist hensyn til, om foranstaltningerne vil medføre urimelige omkostninger eller ulemper.

ad nr. 24. § 21, stk. 1, 2. pkt. giver hjemmel til at kræve afskærmning af kørhjul, koblinger og andre farligt fremspringende dele uanset disses beliggenhed.

Da kilerempåløb i farlighed må sidestilles med kørhjulssammenløb, ønskes der tilvejebragt hjem-